

ΕΚΠΟΜΠΗ= Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ

ΗΜΕΡΟΜ = ΔΕΥΤΕΡΑ 22/5/72

ΩΡΑ = 8.30 π.μ

Παιονίδου,

(πέντε αντίγραφα)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

(Έλλης Παιονίδου)

X 7. 6

Είναι εκπληκτικό τό πόσες μικρές, όμορφες στιγμές αφήνουμε να περάσουν άπαρατήρητες από τή ζωή μας.

Καί γύρω από αυτό τό θέμα είναι καί τό κείμενο τής συνεργάτιδός μας Έλλης Παιονίδου που σās ο ιαβάζω τώρα.

Κλείνοντας χθές βράδυ τό παράθυρο, όπως κάθε σούρουπο, τά μάτια μου έπεσαν στο φαγγάρι, ψηλά. Άνάμεσα στά κλαδιά του δέντρου ήταν σαν να καλοῦσε σε μιá παρένθεση ήρεμίας, ανάπαυλας.

Στάθηκα. "Όχι περισσότερο από δυό λεπτά, όσο για να ξεφύγω από τή ρουτίνα τής δουλειās που με περίμενε. Κι'όμως, απτά τά δυό λεπτά ήταν αρκετά για να γίνει ή διάθεση μου άλλοιότιχη, ποιό αισιόδοξη, πιό... ρομαντική άς πούμε.

Τό πράσινο κλαράκι που ξεφύτρωσε μέσα σε μιá βραδυά, μ'ένα μπουμπούκι στήν ακρη του, τό φρρρ του μικρού σπυργιτιου που πρωτοβγαίνει στή ζωή δοκιμάζοντας τά φτερά του, τό τυφερό χάδι τής γατούλας στα πόδια μας, τό ζεστό άγκάλιασμα του παιδιου μας με ^{πυρετό} ~~ζεστή~~ ματιά του άνδρα, μας."

"Όλες αυτές οι μικρές εκπλήξεις, αυτά τά άσήμαντα διαλείμματα που κάνουν τή ζωή πιό ευχάριστη πόσες φορές φεύγουν καί περνούν χωρίς να τά καταλάβουμε!

Τό άγχος, να τά προλάβουμε όλα, να τά σκεφτούμε όλα, να τά τελειοποιήσουμε όλα, δημιουργεί μέσα μας μιá κατάσταση μόνιμου συναγερμού, μόνιμησέντασης. Οι μς, τά νεύρα μας τεντωμένα, οι αισθήσεις μας σε υπερδιέγερση. Η ζωή μας κυλά όπως χθές κι'όπως αύριο, περνώντας ξυστά δίπλα από τίς μικρές χαρές, ή παρασύροντας τις στο διάβα τους.

Πόσες φορές τό γλυκό φιλά του παιδιου μας στο ~~κχχχχ~~ μάγουλό μας σε ώρα μεγάλης έντασης, μās έκνευρίζει γιατί μās παίρνει χρόνο, μās άποσπā απ'αυτό που θεωρούμε (μά είναι τάχα;) σημαντικό....

./.

Πόσες φορές τὸ ρόδινο ἡλιοβασίλεμα κουράζει τὰ ξενυχτισμένα μάτια μας καὶ τὸ ἀεράκι τοῦ Μᾶη μᾶς νευριάζει γιατί θά χαλάση τὰ φρεσκοχτενισμένα μαλλιά μας...

Οἱ μεγάλοι σοφοί τῆς Ἀνατολῆς ἔλεγαν¹ Προσέξτε τὰ ζῶα πῶς χαίρονται τῇ φύση, τῇ ζωῇ, καὶ μιμηθῆτε τα. Προσέξτε τῇ γάτα, πῶς ξαπλώνει τελικά στῆ λιακάδα προσέξτε τὴν πεταλούδα πόσο ἥρεμα διαλέγει τὰ πιὸ μυρωδάτα λουλούδια, προσέξτε τὸ σκυλί πῶς τρέχει ξέφρενο μέσα στο καθαρό δάσος.

Αὐτές οἱ μικρές στιγμές, οἱ μυριάδες μικρές ὀμορφες στιγμές ποῦ ἔρχονται καὶ φεύγουν ἀστρακιαῖα ἀπὸ τῇ ζωῇ μας προσκαλώντας μας πρὶν στῇ γαλήνη, στὴν ἡρεμία, στὴν ὀμορφιά εἶναι ὁ πλούτος ποῦ προσφέρεται σ' ὅλους μας ἀπὸ τῇ ζωῇ, μᾶ ποῦ μόνο λίγοι εἶναι ποῦ τὸν χαίρονται. Λίγοι καὶ καλότυχοι

ΗΧ